

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.208
din 29.04.2015**

Dosar nr.: 780/2014

Petiția nr.: 20.700 din data 29.12.2014

Petent: AVȘ

Reclamat: T I agent în cadrul Postului de Poliție Vernești, județul Buzău

Obiect: îndeplinirea defectuasă a atribuțiilor de serviciu de către agentul de poliție din cadrul Postului Poliție Vernești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. A V Ș cu domiciliul în județul Buzău

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. T I agent de poliție în cadrul Postului Poliție Vernești, județul Buzău

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 20.700 din 29.12.2014, petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare ocazionată de un conflict între persoane din aceeași localitate motiv pentru care a fost invitat la Postul de Poliție Vernești unde a fost numi atât petentul cât și amicul acestuia "*bețivi și huligan*".

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 20.700/21.01.2015, excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentului. Colegiul a pus în vedere petentului că neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de agentul de poliție intră sub incidența unor fapte prevăzute și sancționate de legea penală, CNCD neputând a se substitui unor organe de cercetare penală cu privire la fapte ce exced atribuțiilor Consiliului.

3.3. Colegiul director a solicitat petentului să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată din oficiu, acordând termen la data de 18.02.2015. Până la data soluționării petiției petentul nu a comunicat punctul de vedere cu privire la excepția invocată.

IV. Susținerile părților Susținerea petentului

4.1. Prin petiția nr. 20.700 din 29.12.20114 petentul sesizează faptul că în data de 23.12.2013 era împreună cu un prieten și au fost agresați atât fizic cât și verbal de un grup de persoane. În urma conflictului atât petentul cât și prietenul acestuia au suferit mai multe leziuni cât și distrugerea unor bunuri materiale (telefon mobil și o geacă). La locul conflictului s-a prezentat un echipaj de poliție, petentul împreună cu amicul său au fost invitați la sediul secției de Poliție.

4.2. Petentul susține faptul că agentul de poliție i-a jignit prin afirmația *“bețivi și huligani”*. Totodată, susține că nu este prima dată când agentul în cauză și colegii acestuia acționează în defavoarea familiei acestuia și ori de câte ori are nevoie de Poliție sunt insultați și discreditați.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare, “sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte

principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.4. Din acest punct de vedere, Colegiul director constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale, prin caracterul discriminatoriu al procedurilor de investigare a conflictului din data de 23.12.2013 și nu numai, față de care organele de poliție nu își îndeplinesc atribuțiile prevăzute de lege. Faptele de discriminare, în opinia petentului sunt circumstanțiate prin actele lucrătorilor de poliție. În esență, petentul consideră că agentul a acționat în defavoarea sa.

4.5. În considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză, calitatea reclamațiilor (agenți de poliție) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul director reține că potrivit art. 297 C. Pen. "Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani. De asemenea, cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public, care în exercitarea atribuțiilor de serviciu îngreudește exercitarea unui drept al unei persoane ori crează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA".

4.6. Relațiile de serviciu presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare. În consecință, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apărarea activității organelor, instituțiilor și altor unități prevăzute la art. 175 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități. Potrivit art. 296 din Codul Penal: „Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

4.7. Trebuie precizat că potrivit art. 77 lit.h, Cod Penal constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA". Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

4.8. Curtea Europeană a statuat că atunci când se investighează incidente în care există suspiciunea că acte ale funcționarilor responsabili cu aplicarea legii ar putea fi motivate pe temei de naționalitate, autoritățile statului au obligația de a dispune toți pașii necesari pentru a demasca orice motiv pe criteriul de naționalitate și de a stabili dacă naționalitatea sau prejudecățile au jucat sau nu un rol în incidente. Se admite în acest sens, că demonstrarea motivației pe temei de naționalitate va fi deseori extrem de dificilă în practică. Obligația statului de a investiga posibile acte bazate pe criteriul de naționalitate incidente unor acte de violență reprezintă o obligație de diligență și nu una de rezultat. Autoritățile trebuie să depună diligențe rezonabile pentru a administra și asigura probe, să exploreze toate mijloacele de a afla adevărul și de a pronunța decizii motivate deplin, imparțiale și obiective, fără a omite fapte suspecte care pot fi indicative sub aspectul inducerii violenței motivate pe naționalitate.

4.9. Or, în raport cu obiectul petiției, Colegiul reține că în cauza dedusă soluționării se invocă neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unor atribuții de serviciu. Așa cum a reținut Colegiul director în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. Ca atare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

JURA CRISTIAN – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Motivele de fapt și de drept redactate P.C.S.Tehnoredactat V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

